

20032222

१६ **ਜਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ** ਪੀਛਿ ਆਇਖੀ
 ਗੁਰਪਸਾਦਿ ਮਹਲਾ ੫ **ਪਉੜੀ** ਜੋ ਜਨਮਨ
 ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਨੀਰ ਖਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮਨ ਕਾ ਸਹਿ ਸਾ ਕਹਿ ਪਰ
 ਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿ ਸਹਿ ਸਾ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਹੋਇ ਅਚਿਤੁ
 ਚਿਤਾ ਸਭ ਛੁਟੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਦੁਖਿ ਪਾਸ ਭੁਕਹਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਪਰ
 ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕਛੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਦਾ ਮਨਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੀ ਦੁ
 ਖੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਨ ਚਿਤ ਵਨੀ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ **ਸਲੋਕ**

ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁਹੈਭੀਸਚੁਨਨਕਹੈਸੀਭੀਸਚੁ
੧॥ਏਹੁਮੰਤ੍ਰਵਾਰੀਪੰਜਿਪੜਨਾ॥੫॥ਘਾਸਾਦੁਲਣਾਵਾ
ਗੀਦਾਇ॥੨॥ਪਾਸੇਓਪਰਿਅਖਰਿਲਿਖਣੇਦੁਆਸੀਭ
ਗਵਾਨਾ॥ਗੁਰ॥ਸਰ॥ਗੁਰ॥ਵਨ॥ਜੇਮਨਮਹਿ
ਸਹਸਾਚਿਤਵਨੀਰਖਾਵੇ॥ਸੋਸੀਭਗਵਾਨਆਪਿਮਿ
ਟਾਵੇ॥ਸਤਿਕਰਿਮਨਣਾ॥ਸਸ॥ਸਲੋਕੁ॥ਦੁਖ
ਬਿਨਸੇਸਹਿਸਾਗਾਇਆਸਰਨਗਹੀਹਰਿਗਾਇਆਨ
ਚਿਦੇਫਲਪਾਣੀਅਹਿਨਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਆ॥ਏ
ਹੁਤੇਰਾਕਾਰਜੁਦੁਖਸਹਸੇਮਹਿਥਾਅਬਤੂੰਗੁਰਦੇਵਜੀ

ਕੀਸਰਨਿਜਾਇਪਉਤੁਮਨਚਿਦੇਫਲਪਾਵਹਿਗਾਤੁਹ ੨

ਚਿਗੁਨਗਾਵਤਾਰਹਾਸਤਿਕਰਿਮਨਣਾ॥੧॥ਸਰਸਲੇ

ਕਾ॥ਪੁਰਨਕਬਹੁਨਰੋਲਤਾਪੁਰਕੀਆਪਭੁਆਪਾਚਿ

ਨੁਦਿਨੁਚੜੇਸਵਾਇਆਨਨਕਹੋਤਿਨਘਟਾ॥੧॥ਏਹ

ਤੇਰਕਾਰਜੁਗੁਰਦੇਵਜੀਆਪਿਪੁਰਕੀਤਾਰੋਤੁਮਨਮ

ਹਿਰੋਲਨਾਹੀ॥ਤੇਰਕਾਰਜੁਮੇਸਾਪਗਟੋਗਾ॥ਜੇਸਾਸੁਰ

ਜਚੜੇਦਿਨੁਪਗਟਤਾਰੋਤੇਰਕਾਰਜੁਦਿਨੁਦਿਨੁਨਿਤਿ

ਨਿਤਿਸਵਾਇਆਹੋਇਗਾ॥ਪਟਕਬਹੀਨਹੋਇਗਾ॥

॥੨॥ ਸਭਾ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸਹਿ ਮਸਕੀ ਨੀਆ
ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਤ ਲੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਹੀ ਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰ
ਬ ਗਲੇ ॥੧॥ ਏਹੁ ਜੋਤੁ ਕਾਰਜ ਚਿਤ ਵਤਾ ਹੇ ਜੋਤੁ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ ਕਰਤਾ ਹੇ ॥ ਤੇਨੇ ਏਹੁ ਬੁਲਾਨਾ ਹੀ ॥ ਏਸ ਫਿਕਰ ਵਿ
ਚਿਤੁ ਏਵੇ ਗਲਤ ਨ ਫਿਰਤਾ ਹੇ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਤੇਨੇ ਪਾਟਾ
ਬਹੁਤ ਹੇ ਨਫਾ ਥੋੜਾ ਹੇ ॥ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮਹਿ ਬੀਚਾਰਿ ਕੇ
ਕਰੁ ॥ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਾਰਜੁ ਸੁਫਲੁ ॥੩॥ ਸਭਾ ਸਲੋਕੁ
॥ ਟੂਟੈ ਬੀਧ ਨਾ ਸੁਕੇ ਹੋ ॥ ਮਾਸਾ ਪੂਸਿ ਗੁਜੈ ਰਾਤੈ ਰੀਗ ਏਕ

ਕੇਨਾਨਕਗੁੜਾਰੰਗੁ॥੧॥॥ਤੇਰਾਕਾਰਜੁਪਹਲੇਬੀਧਨ॥੩॥
ਮਹਿਥਾ॥ਅਬਤੇਰਾਕਾਰਜੁਮੁਕਤਾਭਇਆਹੈ॥ਤੂੰਪ
ਰਮੇਸਰਜੀਕਾਸਿਮਰਨੁਕਰਿਸਿਮਰਨਿਬਿਨਾਕਾਰਜੁ॥੪॥
ਸਿਨਾਅਵੇਗਾ॥ਤੂਕਿਛੁਕਿਸੇਸਿਤਕੇਮਹਿਪਾਉ॥ਤੇਰਾ
ਕਾਰਜੁਬਹੁਤੁਫਲੇਗਾ॥ਅਰਬਹੁਤੁਨੀਕਾਹੋਵੇਗਾ॥
॥੪॥ਸਦਾ॥ਸਲੋਕੁ॥॥ਤੁਲਾਘੋਉਠਿਨਾਮਜਪਨਿ
ਸਬਾਸੁਰਆਗਾਧਿ॥ਕਾਰਾਤੁਤੁਹਿਨਬਿਆਪਈਨਨਕ

ਮਿਟੈਉਪਾਧਿ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਸਾਹਿਸੇ ਮਹਿ
ਪੜਿਅਾਹੈ॥ ਪਰੁਤੁ ਪਾਤਿਕਾਲ ਇਸਟ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਿਅਾ
ਕਰੁ॥ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ
ਅਕਰੁ॥ ਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਸੁਫਲੁ ਹੋਇ ਗਾਲਹਿ ਨਾਲਾ
ਭੁਬਹੁਤੁ ਹੋਇ ਗਾ॥੫॥ **ਸਨਾਸ ਲੋਕਾ॥** ਲਾਲਚ
ਭੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹੁ ਬਿਅਪਤਿ ਮੁੜੈ ਅਧਾਲਾ ਗਪ ਰੇਦੁ
ਰਹੀਧਾ ਸਿਉ ਨਨਕ ਮਾਇਆ ਬੀਧਾ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ

ਤੂਠੈ ਤੂਲਾ ਲਚਕਰਦਾਹੈ॥ ਇਸੁ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਤੈਨੋ ਬਿਕਾ ४

ਰਚਾਲਹਿਗੇ॥ ਤੂ ਇਸੁ ਤੂਠੈ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਜਿਸਤਰਾ ਜਨ

ਤਾਹੈ ਤਿਸੁ ਤਰੇ ਬਚਰਹਾ॥ ਗੁਰਦੇਵਜੀ ਕੀ ਸਰਨਗਾਹੁ

ਵਾਰਸਾ ਸਲੋਕਾ॥ ਧਰਿਜੀ ਅਰੇਏ ਕਟੇ ਕਤੂਲਾ

ਹਿ ਬਿਛਾਨੀ॥ ਮਾਸਾ ਨਾਨਕਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਣੀ ਮੇਕਾਰਜੁ

ਮਾਵੇਗਾ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜੁ ਸਭੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਮਾ

ਪਿਰਾ ਸਿਕੀਏਹੈ॥ ਤੂਏ ਕਟੇ ਕਮਨਿ ਮਹਿ ਪਰਮੇਸਰਜੀ

ਕੀਰਾਖਾ॥ ਤੂ ਮਾਨੁਖਕੀ॥ ਮਾਸਨਕਰਾ ਤੇਰਾਏ ਕਰਕਾਰ

ਨੁਕਿਅਸਭੁਹੀਕਾਰਜਗਸਿਆਵਹਿਗੋਗੁਰਪਸੰ
ਦਿ॥ **ਗੁਰਸਲੋਕੁ॥** ਪਤਿਹਾਖੀਗੁਰਪਾਬਬਹ
ਮਤਜਿਪਰਪਚਮੋਹਕਿਕਾਰਾਨਨਕਸੋਊਅਰਾ
ਧੀਮੇਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੧॥ ਜਾਇਸੁਕਾਰਜੁਮ
ਹਿਤੇਹੀਪਤਿਹਹਿਅਵੇਗੀ॥ ਲਾਭੁਬਹੁਤੁਸਦੰ
ਅਨੰਦੁਜਪੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨॥ **ਗੁਰਸਲੋਕੁ॥**
ਛਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਫਤਹਰੁਣੀਅਨਜੀਤਾਨਨ
ਕਗੁਰਤੇਥਿਤਿਪਾਣੀਫਿਰਨਿਮਿਦੈਨਿਤਨੀਤ॥੧॥

ਪਹਿਲੇ ਤੇਰਾ ਕਾਵਜੁ ਫਾਥਾ ਹੋਇਆ ਥਾਅ ਅਬ ਤੈਨੋ ਲਾਭੁ ॥ ੫

ਪੈਛੇ ਤੇਰੇ ਵੇਗੀਆ ਅਰੁ ਪਹਿਲੇ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਰਮਤਾ ਫਿਰ

ਤਾ ਥਾਅ ਅਬ ਤੁਝ ਕਉ ਸੁਖੁ ਹੋਵੇਗਾ ਚਿਤ ਨ ਕਰ ਕਾਰ

ਜੁਸੁ ਫਲਾਹੇ ॥ **ਦੀਰਗਾ ਅਭਿਰੁ** ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤਿ

ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਖਿ ਧਮ ਅਜਾਨਾ ਵੁਝ ਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ

ਤਿਖਾਵੀ ਤਨ ਨ ਕਰਿ ਰਤ ਕਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਜੋ ਮਨੋ ਰਥ ਚਿਤ ਵ

ਤਾ ਹੋਸੋ ਹਉ ਮੇਕਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਤੂ ਏਵੇ ਪਾਚਿ ਪਾਚਿ

ਮਰਤਾ ਹੋ ॥ ਏਹੁ ਕਾਰ ਜੁ ਤਤ ਕਾਲ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਾ

ਹਿ ਤੁਝ ਕਉ ਪਾਟਾ ਹੋਨ ਫਾਨਾ ਹੀ ਤੁਇ ਸਕ ਪੀਤਿ ਨ ਕਰੁ

॥ **ਗੁਰਮਤਿ** ॥ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰ ਹੋ ਜ

ਨਮ ਅਰਨ ਕੀ ਟੇਕਾ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮ

ਰਤ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਏਭਾਈ ਪੀਤਮ ਸਿਤ ਜੀਤੋ ਜੋ ਮਨੋ ਰਥ ਚਿ

ਤ ਵਿਆਹੋ ॥ ਇਸ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵੇ

ਗਾ ਅਰੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਗਾ ॥ ॥ **ਗੁਰਮਤਿ** ॥ ਸ

ਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿ ਮੇਦੁ ਖਾਕੋ ਹੋਇ ਨਾਸਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਅਰਾਧੀ ਮੇਕਾ ਰਜ ਮੇਵੇ ਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇਜੋ ਕਾਰਜ ਚਿ

ਤ ਵਿਆਹੋ ॥ ਸੋਏ ਕਕਾਰਜ ਕਿਮਾਸ ਭੇਕਾਰਜ ਤੇਰੇ

ਪਰਮੇ ਸੁਰਿਆ ਪਿਰਾ ਸਿਕੀ ਤੇਰੇ ਨਿਅਰ ਸਗਲਿ ਅੰ

ਦੂਖਾਕਾਨਾ ਸੁਹੇਆਰੇ॥ ੧੨॥ ਦੁਖਾਕਾਨਾ ਸੁਹੇਆਰੇ॥ ੧੨॥

ਠੇਪਾ ਪਿਰਭੁ ਉਦਾਢਿ ਰੇਖਾ ਵਣ ਸਿਦੜੇ ਸੁਲਾਵੇਜ

ਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੇ ਜਾਚਿਤ ਨਹੋ ਇਰਸੁ ਲਿ॥ ੧॥ ਤੇ

ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਰੇ ਜੋ ਤੇਨੋ ਆਪਣੇ ਗੁਰਦੇਵ

ਜੀ ਕੀ ਭੁਲਹੈ॥ ਭੂਕਿ ਸੇ ਗੁਰ ਪੀਰਦੀ ਸੁਖ ਸਰੀਣੀ ਦੇ

ਪਗਾਤਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਵੇ ਗਾਨਾ ਹੀਤਾ ਭੁਉਦਾ ਢਿਗਹਿ

ਗਾ॥ ੧੩॥ ਦੁਖਾਕਾਨਾ ਸੁਹੇਆਰੇ॥ ੧੩॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿ

ਦੀ ਆਕਿਅ ਚਲੇ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ॥ ਏਕ ਜਗੀ ਦੇਨ

ਲਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿ ਆਦੇ ਇਉਂ ਨਾਲਿ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਦਾ

ਤਿਸਾਹਿਬਦੀਹੋ॥ ਜੋਤੋਨੋਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਉਤੇਨੂਓਠਾਇ
ਕਰਿਦਿਤੀਹੋ॥ ਤੂਆਪਣੇਮਨਿਮਹਿਏਹਜਾਣੁਜੋਕਾਰ
ਜੁਮੇਰਾਸਪੁਰਨੁਰੁਇਆਹੇ॥ ੧੪ ॥ **ਬੁਭਾਸੋਨੋਰੁ**
ਦਿਸਦਿਧਰਪਰੁਰਾਖਿਆਮਨੁਤਨੁਰਤਾਪੁਲਿਨਾਨ
ਕੋਜੋਪੁਭਿਭਾਇਆਮਰਉਦਿਚਾਰੀਸੁਲਿ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ
ਕਾਰਜੁਦਿਸਦਿਪੁਭਜੀਕੀਰੋਇਆਪਭਜੀਆਪ
ਸੁਭਾਦਿਸਦਿਧਾਰਿਕੇਕੀਆਹੇ॥ ਸਿਦੇਹੁਨਾਹੀ॥ ੧੫ ॥
ਬੁਭਾਸੋਨੋਰੁ॥ ਚੰਗਾਮਾਈਆਲਸੁਕਰੇਬੁਰਿ
ਮਾਈਰੋਇਸੇਰੁ॥ ਨਨਕਾਮਜੁਕਇਆਵਸੀਗਾ

ਫਲਦਾਹੀਧੇਰਾ॥१॥ ਭਾਈ ਤੂਚੀ ਰਿਮਾਈ ਨੁਮਾਨੁ ॥
 ਕਰਿ ਕੇ ਬਹਿਗਹਿਦਾਹੇ॥ ਬੁਰਿਮਾਈ ਨੁਸੇਰੁ ਹੋਨਹੇ॥ ਏ
 ਦੁਤੇਰੇ ਪੈਰ ਬੇੜੀ ਹੋ॥ ਨੇਕੀ ਅਰੁ ਬਦੀ ਕੀ ਪਰਤੂਕਿਅ
 ਕਰਹਿ ਤੇਤੇ ਬੁਰਿਮਾਈ ਛੁਟਿਦੀ ਨਹੀ॥ ਤੂਪੀ ਚਾਕੇਵ
 ਸਹੇ॥ ਪਰਤੂਕਿਸੇ ਸਾਧਿਅਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕਰ
 ਜੁਹੇਇਗਾ॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧਿਕੁ ॥** ਧੇਅਪਟੇ
 ਥਾਤੇ ਸਾਹਿਦਿਤਾ ਦੁਕਣ ਕੁਪਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਦਾਨ ਬੀਨ
 ਸਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰਨ ਜਾਣਤੇਰੀ॥१॥ ਏਹੁਕਾ

ਰਜੁ ਤੇ ਜੋ ਚਿਤ ਵਿਆਹੇ ॥ ਸੋ ਪਰਮੇ ਸੁਖ ਜੀਆ ਪਤੰਗ ਪ
 ਕੁਦਾ ਦੁਕਿਆਹੇ ॥ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤਿ ਰਹਿਆ ਵੇਰੀ ॥ ਸ
 ਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ॥ ਪੇਖੰਦ
 ਕੋ ਕੀਹੁ ਲੁਭੁ ਮਾਇ ਸਮੁੱਹਿ ਨਾ ॥ ਅਦੁ ਨ ਲਹੰਦ ਕੋ
 ਮੁਲੁ ਨ ਨਕਸਾ ਬਿਨ ਜੁਲਣੀਆਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਏਹੁ ਕਾ
 ਰਜੁ ਤੇ ਜੋ ਚਿਤ ਵਿਆਹੇ ॥ ਸੋ ਤੂ ਏਵੇ ਕੁੜੇ ਲਾ ਲਾ ਚਿ
 ਤੁ ਲਾਹੇ ॥ ਏਸ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਰੋਪਣੇ ਕਿਛੁ ਪੜੇ ਗਾਨ ਹੀ
 ਕੁੜਾ ਧੀਧਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ॥ ਰੂਹਿ ਬਲੇ

ਦੜੀ ਬੁਝਿਗਈ ਰਖੰਦੁੜੋ ਪੁਰੁਆਪਿ ਜਿਨਿਉਪਾ ੮
ਈਮੇਦਨੀਨਨਕਸੋਪੁਰੁਜਾਪਿ ॥੧॥ ਤੂਇਸਕਾਰਜੁਕੀ
ਚਿਤਾ ਬਹੁਤੁਕਰਤਾਰੋ ਸੋਤੇਰੀ ਚਿਤਾ ਚਿਤਵਪਮੇਸ
ਰਆਪਿ ਬੁਝਾਈਰੋ ਅਰੁਰਖਿਅਕੀਤੀਰੋ ਤੂਇ
ਸਵਾਸੁਨਕਰੁਕਾਰਜੁਮੇਸਾਪਗਟੇਗਾ ਜੇਸੇਪੁਤ
ਜਨਮੇਤੇਗਿਹਅਹਿਅਨੰਦੁਹੋਤਾਰੋ ॥੧॥ ਗਿਗਰ ॥੧॥
ਕੋਰੁ ॥੧॥ ਹਰੇਦੋਲਸੋਹਵਣੇਸਹੁਬੇਠਾਅਕੁਣਮ

ਲਿਪਾਪੀਨਵੰਦੈ ਬਿਰਥੜਾਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਾਇ ॥੧॥
ਤੇ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਾਇ ਆਪੈ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਸ ॥
ਥਿਤੇ ਰੇਸ ਭੇਹੀ ਕਾਰਜੁ ਸੋ ਹਣੇ ਕੁਏ ਹੋ ॥ ਪਰ ਮੇਸੁ ਰਜੀ ਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ਅਨੇ ਕਭਾਂਤਿ ਫਲਿ ਲਾਗਹਿ ਗੋ ॥ ਸਤਿਕ
ਰਿ ਮੰਨਣਾ ॥ **ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ** ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁ
ਰੀਏ ਦੈ ਦਿਅ ਤਾ ਲਿਗਾੜਾ ਮਹਿ ਰੇਰਾ ਵੇਖੀ ਛੁਟ
ਕੁਥੀ ਵੇਦੋ ਜਾ ਮੁਖਿ ਸੀਦੋ ਪੈਰਾ ॥੧॥ ਭਾਈ ਤੂ ਅਭਿਖੀ

ਘਾਟੀਉ ਪਰਚਲਦਾਹੈ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਵੇ ਦਾਹਟੇ ਵਡਾ
ਹੈ॥ ਦੇਖੀ ਪੇਰੁ ਖਿਸਕਦੈ॥ ਏਥੇ ਦੇਖਿ ਸਕੇ ਦਾ ਬਾਛਿ
ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇਨੂੰ ਸੀ ਸਬਦ ਜੀ ਨਿੰਤੂ
ਖਬਰ ਦਾ ਹੋਹੁ॥ ੨੧॥ ਚਾਰਾ॥ ਸੋਭਤੁ॥ ਜਾਮੁ
ਪਸੀਹ ਠਮੇ ਪਿਰੀ ਮਹਿ ਜੇ ਨਾ ਲਿ॥ ੧॥ ਹਭੇ ਰੁਖ ਉਲਾਹ
ਅਮੁਨਾਨ ਕਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾ ਲਿ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਨਾ ਲਿ ਮਾਪਿ
ਪਰਮੇ ਸੁਰਜੀ ਸਹਾਇ ਹੈ॥ ਆਰੋ॥ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਸਭੇ ਦੁਖ
ਜਨਾ ਜਨਾ ਮਕੇ ਪੁਰਜੀ ਮਾਪਿ ਦੂਰਿ ਕੀਤੇ ਹੈ॥ ਨਿ॥ ਅ

ਗੁਕਾਇਆਇਹੋਵੇਗਾ ॥ ਅਨੰਦੁਹੋਵੇਗਾ ॥ ३३ ॥
ਗਾਵੁ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ॥ ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਾਹਰੇ
ਮਣਿ ॥ ਬਿਨਾ ॥ ਨਾਨਕਜੋ ॥ ਪਾਉਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇਦਰਸ
ਤਿਨਿ ॥ १ ॥ ॥ ਏਹੁਕਾਰਜਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਾਣ
ਨਦੇਕਾਰੇ ॥ ਸੋਰੁਣੇ ॥ ਪੁਰਜੀਕੇ ॥ ਮੇਸੋਹਣੁ ॥ ਰੁਇਆਹੈ
ਅਨੰਦੁਹੋਆਹੈ ॥ ਸਤਿਕਰਿਅੰਨ ॥ ॥ ३३ ॥
॥ ३३ ॥ ॥ ਏਹੁਕਾਰਜਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਾਹਰੇ
ਲਖੇਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਉ ॥ ਅਲਾਇ ॥ ਬੇੜੇਰੂਥ

ਣਦਾਨਾਹਿਭੁਓ॥੧॥ਏਹੁਤੇਰਾਕਾਰਜੁਅੇਸਾਹੈ॥ਜੇਸੇ ੧੦

ਦਿਨਹੋਵੇਝੜੀਦਾਅਰਝੁਖਚਲਤੀਹੋਇ॥ਲਖ

ਲਹਿਰਾਵਗਤੀਆਹੋਨਿਅਰੁਪਾਸਤੇਬੇੜੇਰੂਬਿਰੂ

ਬਿਜਾਤੇਹੋਨਿ॥ਅਰੁਨਦੀਖਰੀਡਰਾਵਣੀਹੋਵੇ॥ਅ

ਰੁਜੀਉਖਰਾਕੁਓਨੋਪਰਾਪਤਿਹੋਵੇ॥ਓਥੇਸਤਿਗੁਰੂ

ਹੀਬੇਲੀਹੋਵੇ॥ਅੇਸਾਏਹੁਕਾਰਜੁਅਉਖਾਹੋਇਆ

ਚੇ॥ਹੋਵੇਭੂਨਹੋਵੇਭੂ॥ਪਰੁਏਹੁਕਾਰਜੁਤੂਅਤਿ

ਰਧਿਆਨਹੋਇਕੋਆਪਣੇਇਸਟਦੇਵਤੇਕਓਨ

ਅਸਕਾਰਕੀਆਕਰੁਕਾਰਜੁਹੋਇਗਾ॥ਸਤਿਕਰਿ

ਮੰਨਣਾ॥ ੨੪॥ ਵਸ ਸਭੈ ਕੁ॥ ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ

ਤਨੁ ਰਜਿ ਉਬਾਲਣੁ ਹਰੁ ਨ ਬਾਲਾ॥ ਸਿਰ ਪੈਰੀ ਕਿਆ

ਫੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ॥ ੧॥ ਤੂ ਕਲਪ

ਣਾ ਕਰੁ ਨਾ ਹੀ ਦੇਹੀ ਨੁ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਹਿ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਮੇਸਾ

ਪੂਰਨੁ ਹੋਆ ਹੈ॥ ਜੇ ਸਾਸੋ ਲਾ ਕਲਾ ਚੰਦੁ ਮਾਹੋ ਤਾ ਹੋ

ਤੂ ਚਿਤਾਨ ਕਰੁ ਕਾਰਜੁ ਸੁਫਲੁ ਹੋਇਗਾ॥ ਕੀਰਤਿ ਜ

ਸੁਸੋਭਾ ਬਹੁਤੁ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ॥ ੨॥

੪॥ ਦੁਖ ਸਭੈ ਕੁ॥ ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੁ

ਰਾਖਾ ਟਿਵਿਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਸਾ॥

ਜਾਣੈ ਪੁਰੋਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਪਰਮੇਸੁਰਜੀ ॥ ੧ ॥

ਆਪਿ ਪੁਰਾਕੀਤਾ ਤੇ ॥ ਘਟਤਾ ਵਧਤਾ ਕਬਹੂ ਨਾਹੀ ॥

॥ ਤੁਕਿ ਸੇਕੇ ਕਹੇ ਕਹਾਣੇ ਮਤ ਭੁਰਮਾਹਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ

ਅਟੁਲੁ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਲਿਖ ਕੁਦੁਸਾਮਨੁ ਤੇਰਾ ॥

ਰਾਤ ਕੇਗਾ ਸੋਮਾ ਪੇਪ ਚਿਮਰੇਗਾ ॥ ਸਭਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣ ॥

੨੬ ॥ ਵਰੁ ਜਨਨੁ ॥ ਨਾਮ ਲੰਗੇ ਸੇਓ ਬਰੇ ॥

ਨਨਾਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੇ ਸੁਖ ॥

ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕ ॥

ਰਜੁ ਮਨੋ ਰਬੁ ਤਾਹੋ ॥ ਜਾਤੁ ਇਸਾਇ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀਪੁ ॥

ਜਾ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ॥ ਅਗੁਇਸਟ॥ ਤਿਪਤ੍ਰ ਹਿਤਾ ਕਾਰਜੁਸੁ
 ਫੁਲੋਹੋਵੈ॥ ਨਹੀਤਾ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ॥ ਤੇਰਾ ਬਿਬਰਨੁ
 ਸੇਵਾਹੈ॥ ਭਾਵੈ ਮੰਨੁ ਭਾਵੈ ਨ ਮੰਨੁ॥ ਸੋਹਣਾ
ਸੋਹਣਾ ਵਰੁ ਭਾਗੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨਗੁਰ
 ਮੁਖਮਿਲਿ ਮਾਹਰਿਗਾਇ॥ ਅਤਿ ਰਿਜੋਤਿ ਪਗਾਸੀ
 ਮਾਨਨ ਕਨਾ ਮਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਦ
 ਰਗਾਹਿਤੇ ਮਿਲਿ ਮਾਹੈ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਗੁ ਜਾਗੀ ਮਾਹੈ॥
 ਸੀਭਗਵਾਨ ਜੀਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀਹੈ॥ ਸਿਦੇਹੁ
 ਨਹੀਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ॥ ਸੋਹਣਾ

ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਭਰਾਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾ ਰਿਅ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨ ॥ ੨
ਦਿਨ ਬਿਲਪ ਤੇ ਜਿਉ ਸੁਦੇ ਪਰਿ ਕਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਇਹੋ ਅਰਥੀ ਤੇ ਨ
ਭੁਲਹੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ਭੂਕਾਉ ਕੀ ਨਿਅਾਈ ਬਿਲਪ
ਤਾ ਦਿਰਹਿ ਗਾ ॥ ਸਿਤੋ ਖਨ ਅਵੇਗਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਸੇ ਨੂ ਫੁਰਾ
ਵੇਗਾ ॥ ਅਦਰੁ ਤੇ ਨੂ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਦੇਵਣੇ ਕਾ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬੁਰਾ
ਰਾਕਹੋਗਾ ॥ ਏਹੁ ਤੇ ਨੂ ਬਿਪਤਾ ਹੋ ॥ ਆਗੋ ਜੋ ਸੀ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕ
ਤੇ ਸੋ ਹੋਵੇ ॥ ਪਰਮੇ ਸਰਜੀ ਕਾ ਕੀਤਾ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ॥ **ਕਹਾਵੇ**
ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਨਿ ਨਿਸਿਅਰਿ ਅਸੇਈ ਭੁਏ ਖਲਾਸਿ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣੇ ਕਾਰਜੁ ਅਵੇਗਾ ਸਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ

ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀ ਆਪਿ ਰਾਸਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਬੁਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਲਹ
ਣੀ ਲਾਭੁ ਬਹੁਤੁ ਖਸਾ ਲੀਹੋ ਦੇ ਗਾ ॥ ਅਨੰਦੁ ਮੰਗ ਲਗਾਵੀ ਅ
ਨਿਗੋ ॥ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ ॥ ~~ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਮ~~ ਨਾਮ
ਧਿਆਇ ਨਿਸਾਜਨ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੀ
ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੋ ਨ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਬਹੁਤੁ ਸੁਫਲੁ ਹੋਆਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਰੂਪੇ ਕੀਸੀ ਸਾਧਸਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖ
ਮਹਾਪੁਰਖ ਕਾ ਚਰਨੁ ਪਾਇਆਰੇ ॥ ਇਤ ਪਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਭ
ਵਨੁ ਪੁਨੀਤੁ ਹੋਇਆਰੇ ॥ ਅਰੁ ਤੇਨੂੰ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਪਦਾਰਥੁ
ਹਥਿਆਵੇ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਤੇਨੂੰ ਲਹਣਾ ਲਾਭੁ ਹੋਵੇ ਗਾ ॥ ਸਤਿ

ਕਰਿਮੀਨਣਾ॥ ~~੨੧ ਸਤਗੁਰੂ॥~~ ਪਾਪੀਕਰਮ ੧੩

ਕਮਾਵਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ॥ ਨਨਕਜਿਉਦੁਧਮ

ਥਨਮਧਾਨੀਆਤਿਉਮਥੇਧਰਮਰਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਜੋਕਾ

ਚਜੁਚਿਤਾਇਅਚੈਸੋਤੂਕੂੜਕਾਅਰੰਭੁਚਿਤਾਇਆ

ਹੈਤੋਹੈਮਨੁਹੋਰਹੈਅਰੁਮਖਿਹੋਰਹੈ॥ ਤੂਕਰਦਾਹੋਰੁ

ਹੈਅਰੁਕਮਾਵਦਾਹੋਰੁਹੈ॥ ਤੇਨੂਕਸਾਟਿਬਹੁਤਹੈ॥ ਐ

ਸਾਕਸਟੁਹੈਜੇਸੇਕਪੜੇਕਉਧੋਬੀਦੇਤਾਹੈ॥ ਜੇਸਾਤਿ

ਲਾਕਉਤੇਲੀਦੇਤਾਹੈ॥ ਜੇਸਾਦਾਣਿਆਕਉਚਕੀਦੇ

ਤੀਹੈ॥ ਜੇਸੇਗੋਰਸਕਉਮਧਾਣੀਮਥਤੀਹੈ॥ ਐਸੀਸ

ਜਾਇਤੀ ਨੂਹ ਬਗਾਹਿ ਵਿਚਿ ਲੇਖੀ ਹੋਅਮ ਤੇ ਤੇ ਨੂਮੇ
 ਥੇਭੀ ਬਹੁਤ ਕਸਟੁ ਹੋ ਗੁਣ ਖਸਮ ਕਾਇ ਸੀਤਰਾ
 ਹੋ ਸਤਿਕ ਰਿਮ ਨਿਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕੁਟੁਮਕਿ ਕੁਟੁਮਕਿ ॥
 ਖੁਭੁ ਕੀਆ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਹਿਣ ਕੁਮਤੀਆ ਨਾ
 ਨਕਰਿ ਬਰੇ ਜੇਣੀ ਜਿਨ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਕਰ
 ਜੁ ਕਥਾਇ ਫਾਥਾ ਥਾ ਅਰੁ ਮਾਥਿ ਤੇਰਾ ਕਾਜੁ ਮੇਸਾ
 ਸਹਾਇ ਹੋਇ ਮਾਰੋ ॥ ਜੇ ਸੇਕੋਣੀ ਨਵ ਚੜ੍ਹਿ ਕੋ ਸਮੁੰ
 ਦੁ ਕੋ ਪਾਰਗਾਇ ਮਾਢਾ ਹੋ ਮਰੁ ਜਾਇ ਸੁਖ ਸਾਥਿ ॥
 ਹੁਰੇ ਮਰੁਣਾ ਭੁਰੇ ਹੋਣੇ ॥ ਸੋ ਮੇਸਾ ਕਾਰ ਜੁ ਤੇਰੇ ਸਹਾ

ਇਹੋਅੰਮ੍ਹੇ॥ਸਤਿਕਰਿਮੰਨਣਾ॥

੧੪

ਪਤਾਤਿਉਧਾਰਣੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਿਅਰਭੁਪੁਰਖ
ਅਪਾਰਾਜਿਸਹਿਉਧਾਰਹਿਨਨਕਾਸੋਸਿਅਰੇਸਿਰਜ
ਣਹਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਹੋਅਰਥੀਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਤੇਰੇਸ
ਹਾਇਹੋਅੰਮ੍ਹੇ॥ਤੂਮਨਿਅਹਿਉਉਹੀਜਾਣੁਜੋਕਾਰਜੁ
ਮੇਰਾਸਿਰਜਣਿਹਾਰਸੀਭਗਵਾਨਜੀਸਿਪੁਰਨਕੀਤਾ
ਹੋ॥ਪਭੂਤੁਜਥਾਸਕਾਤਿਕਿਛੁਕਿਸੀਸਾਧਸਿਤਕੇਮੁਹਿ
ਪਾਉ॥ਬਿਨਾਸਰਮੁਕੀਤੇਕਾਰਜੁਰਾਸਿਨਹੋਇਗਾ॥

ਸਾਤਿਕ ਰਿਮਨਿਣਾ॥ **ਕੁਮਾਰ ਸਾਤਿਕ**॥ ਦੂ

ਜੀਛੋ ਰਿਕੁਵਾਨੜੀ॥ ਇਕ ਸਾਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਦੂਜੇ

ਕੁਈ ਨਾਨਕ ਵਹਣਿ ਵਹੰਦੜੀ ਜਾਇ॥ ॥ ਏਹੁ

ਸਾਧਾ ਸਿਤਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਮੁਖੀਆ ਸਾਥਿ

ਹਿਕਾਰ ਨਕਰਾਉ ਨਾ ਦੇਨ॥ ਇ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਏਤੇ ਪਾਟਹੇ

ਨਫਾਨਾ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਕੀ॥ ਸਿਧ ਚਾਹਿਤਾ ਹੋ॥

ਤਾ ਸਾਧਾ ਸਿਤਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਗੁਰ ਮੁਖੀਆ॥ ਧਿਰੁ ਪੁਨ

ਕਰਾ॥ ਅਰੁ ਉਨਾ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇ ਕੁਕਹਿ॥ ਮਾਸਿਤਾ ਕਾ ਸਿਰਿ ਪਾਰਿ ਮੰਨ

ਣਾਕਾਰਜੁਸੁਫਲਹੋਵੇਗਾ॥

੧੫

ਪੁਰਾਪੁਰਮਰਾਧਿਆਪੁਰਜਾਕਨਉਨਨਕਪੁਰਪਾਇਆਪੁਰੇ

ਕੇਰੁਨਗਾਉ॥१॥ ਤੇਰਾਕਾਰਜੁਆਪਪੁਰਜੀਪੁਰਕੀਤਹੋ॥ ਏਕਕਾ

ਰਜੁਕਿਆਤੇਰੇਸਭੀਕਾਰਜੁਸਿਪੁਰਣਭਏਹੋ॥ ਅਨਿਚਿਦੇਮਨਿਭਾਵ

ਦੇਫਲਪਾਵਹਿਗਾ॥ ਅਰੁਦੀਨਦੁਨੀਆਮਹਿਜੁਰਪੁਰੁਹੋਵਹਿਗਾ॥

ਤੇਰੇਉਪਰਿਪਰਮੇਸਰਜੀਸੀਰੁਗਵਨਜੀਕੀਕਿਘਾਭੁਈਹੋ॥ ਤੂਮ

ਪਣੇਮਨਮਹਿਕਾਈਚਿਤਾਚਿਤਵਨਿਯਕਰਾ॥ ਜਪਸੀਰੁਗਵਨਜੀਕਾ

ਰਜੁਸੁਫਲਫਲੇਗਾ॥ ॥ ਪੀਛਿਅਗੁਰੂਮਰਜਨਿਕੀਸਿਪੁਰੁਏਈ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਦਿਅਸਤੋਤ੍ਰਾ ਕਮਲਨੇਤ੍ਰਕਟਪੀਤਬਰਮ
 ਯਮੁਰਲੀਗਿਰਿਧਿਰੀਅਕਟਕੰਡੁਲਕਰਲਕੁਟੀਅਸਵਰੋਚਯੇ
 ਬਰੀ॥ ਕੂਲਜਮਨਾਧੇਨਾਮਗੋਸਕਲਗੋਪੀਅਮਨਚਰੀਪੀਤ
 ਬਸਤ੍ਰਗੜਬਾਹਨਿਚਰਨਸੁਖਾਨਿਤਸਾਗਰੀ॥ ਕਰਤਕੇਲਕੁਲੇ
 ਲਨਿਸਿਦਿਨਕੁੰਜਕੁਵਨਉਜਾਗਰੀਅਚਲਾਮਰਮਰੂਲਲਿਸਿ
 ਚਣਪੁਰਖੋਤਮਾਪਰਾਪਰੀ॥ ਵੀਨਾਨਾਥਦਇਅਲਗਿਬ
 ਧਰੀਸਹਰਨਾਖਸਾਰੀਗਲਫੂਲਮਾਲਾਬਿਸਾਲਲੋਚਨਾਧਕੁੰ
 ਦੁਕੇਸਵੀ॥ ਬੀਸੀਧਰਬਸੁਦੇਵਛੋਪਾਬਲਛੁਲੁਹੋਇਬਾਵਨੀ

ਜਲਬੁਭੁਤੇਗਜਰਾਖਲੀਨੋਤਿਕਛੁਦਿਓਰਾਵਨੀ॥ ਸਪਤ ੧੬

ਦੀਪਨਵਖੰਡਚਉਦਹਭਵਨਕੀਨੋਰਾਮਜੀਇਕਪਦਾਵੇਪਤਕੀ

ਲਾਜਰਾਖੀਕਹਾਲਉਉਪਮਾਕਰੀ॥ ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਪੁਰ

ਨਕਰਨਾਮਾਕਚਨਾਕਰੀ॥ ਕਵਦਤਦਾਸਦਿਲਾਸਨਿਸਿਦਿਨਿਨਾਮ

ਜਪਤਨਿਤਸਾਗਰੀ॥ ਪਥਮੇਗੁਰੂਕੇਚਰਨਬੰਦਨਜਸੁਗਿਆ

ਨਪ੍ਰਕਾਸਤੀ॥ ਅਦਿਬਿਸਨਜੁਗਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਸੈਵਤੇਸਿਵਸੈਕ

ਰੀ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਕੇਸਵਕ੍ਰਿਸਨਕੇਸਵਕ੍ਰਿਸਨਜਦਪਤਕੇਸਵੀ

ਸ੍ਰੀਰਾਮਰਘਬਰਾਮਰਘਬਰਾਮਰਘਬਰਾਪਵੀ॥ ਰਾਮ

ਕਿਸਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧਵਬਾਸਦੇਵਸੀਬਾਮਨੀਮੇਛਕਛਵਰਾਹ

ਨਗਸਿੰਘਪਾਹਿਰਘਪਤਪਾਵਨੀ॥੧॥ਅਥਗਮੇਕੇਸੋਗਇਬਿਰਾਜੇ

ਗੋਕਲਬਾਲਮੁਕੰਦਜੀ॥ਸ੍ਰੀਬਿੰਦੁਬਨਮੇਮਦਨਮੋਹਨਗੋਪੀਨ

ਥਗੋਬਿੰਦਜੀ॥੧॥ਧਨਧੀਨਮਥਗਧਨਯਥੋਕਲਜਹਾਸ੍ਰੀਪਤ

ਅਵਤਰੇ॥ਧੀਨਜਮਨਨੀਰਨਿਰਮਲਗੁਣਬਾਲਸਖਾਵਰੇ॥

੧੨॥ਨਵਨੀਤਨਾਗਰਕਰਤਨਿਰਤਤਿਸਿੰਦੁਬਿਰੰਚਮਨਮੋਹਤੀ॥

ਕਾਇੰਦ੍ਰੀਤਟਕਰਤਕ੍ਰੀੜਾਭਾਲਅਦਭੁਤਸੁੰਦਰੀ॥੧੩॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ

ਸਨਕਲਿਮਲਹਰਨਸਭੁਕੇਜੋਭੁਜੇਹਰਚਰਨਕੋਭਗਤਿਅਪ

ਨੀਦੇਹਮਧੋਭੁਵਸਾਗਰਬੇਤਰਨਕੋ॥੧੪॥ਬਲਗੁਵਾਲਸਤੁਸ॥੧੭॥
ਖਾਬਿਰਜੈਸੀਗਿਰਾਧੇਭਾਵਨੀ॥ਬੰਸੀਬਟਤਟਨਿਕਟਜਮਨਮੁ
ਰਣੀਕੀਟੇਰਸੁਹਾਵਨੀ॥ਅਲਖਨਿਵਾਅਉਰਭੁਗੀਰਥੋਦੋਨੋ
ਰਣਮਣਸਿਗਚਲੇ॥ਹਮਸੇਪਤਤਿਅਨੇਕਤਾਰੇਅਵਰਨਕਉ
ਤਾਰਨਚਲੇ॥ਬਾਘਦੇਰਪਬੰਸਉਤਮਧੇਮਰਾਜਕੁਮਾਰਜੀ॥
ਸੀਅਕੀਪਤਿਸੰਤਨਕੀਗਤਿਹਰਿਕੇਚਰਨਉਦਾਰਜੀ॥ਜਲ
ਕਦਮੇਧਨਖੋਰੀਪੁਆਧਨਖਬਾਨਚੜਾਵਹੀ॥ਸਤੀਤਸੰਤ
ਨਾਮਜਾਕੋਸੀਆਰਾਮਚੰਦੁਪੁਣਾਵਹੀ॥ਅਚਤਵੀਕੇਸ੍ਵਰ

ਮਨਗਾਇਣ ਕਿਸਨ ਦੋਸੇ ਦਰਬਾਸ ਦੇਵੰ ਹਰੇ ॥ ਸੀਧੀ ਮਾਧਵੰ ਗੋਪਕ

ਵਲਵੰ ਜਨਕੀ ਨਾਇਕੀ ਸੀਰਾ ਮਚੰਦੀ ਭਜੇ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਦਿ ॥ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਲਾ ਲੂਜੀ ਕੀ ॥ ਤੀਸਰੀ ਪਾ

ਤਿਸਾਹੀ ॥ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ ਗੋਇ ਦਵਾ ਲਸੇ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਭੇ

ਬਾਰੇ ਅੰਦਰਿ ਬੈਠੇ ਸੇ ॥ ਇਕ ਸਮਾਈ ਨੇਚੀ ਕਮਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਨੇਪੁਛਿ ਮਾਖਬਰ ਲੇਵੇ ਕੇ ਸਾਸ ਬਦੁ ਹੋਇ ਮਾਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ

ਬਚਨੁ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਸਿਖ ਗਾਇਆ ॥ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖਨ ਮਾਈ ਬੁਢੀ

ਰੋਦੀ ਹੋ ॥ ਪੁਛਿ ਮਾ ਕਿਉ ਕੀਹੋਇ ਮਾਰੇ ਲੋਕ ਨੇ ਕਰਿ ਮਾਇ

ਸਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਂਤ ਹੋਇਆ ਏਤਨੀ ਬਾਤਿ ਸਾਣਿ ਕੇ ਸਿਖੁ ਮਾੜਿ ੧੮

ਆਇਆ ਆਇ ਕੇ ਰੁਜੀ ਪਾਸਿ ਮਰਦਾ ਸਿਕੀਤੀ ਜੀਸ

ਦੇ ਪਾਤਿ ਜਾਹਿ ਓਸਦਾ ਬੇਟਾ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇਆ ਹੋ ॥ ਕਿਉਂ

ਰਿਹੁ ਕਮਿਸਤਿ ਹੋਇਆ ਹੋ ॥ ਸਿਖਾ ਕਹਿ ਮਾਜਿ ਤਿਈਏ

ਕਰਿ ਕੇ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇਆ ਹੋ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜਿਚਰੁ ਤੀਕੁ

ਅਸੀਹਾਤਿ ਚਰਕੋਈ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾਨੁ ਉਲੋਕੋ ਨਾਰੋਵੇ ਗੀ ਪੁਤ੍ਰ

ਅਗੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮੋਗਾ ॥ ਏਹੁ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਮਾ

ਤਿਏ ਰਿਰੁਜੀ ਕਦਿ ਤਿਏ ਨੂੰ ਪਿਜਰੇ ਵਿਚਕਾ ਲਕਦਾ

ਰੂਪ ਕੁਧਾਇਆ ਹਥਾਵਿਖੇ ਹਥੋਂ ਫੁੱਲੀਆ ਪਾਈਆ

ਏਏਕੀਰੁਹਾ

ਪੇਰਾਵੇਖੇਵੇੜੀਆਪਾਂਈਆਂਪਿਜਰੇਵੇਚਿਪਾਇਕਰਿ
ਕੋਦਿਕੀਤਾਕੋਈਕੁਦਿਨੁਬੀਤੇਤਾਭਾਈਲਾਣੂਵਾਸੀ
ਬਲਦਲੇਦੀਯਓਹੁਗੁਰੂਦੇਦਰਸਨਿਆਇਆਆਇ
ਕੇਮਥਾਵੇਕਿਆਗੁਰੂਜੀਪਾਸਿਭਾਈਲਾਣੂਅਰਦਾ
ਸਿਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਇਹੁਬਾਲਕਬਹੁਤੁਦਖੀਹੋ
ਭੁਖਿਤਿਖਕਰਿਕੋਬਚਨੁਹੋਵੇਤਾਏਸਨੁਪਾਸਾਦਿਦਿਵਾ
ਈਐਯਬਚਨੁਹੋਇਆਇਸਦਾਪਸਾਦਿਏਥੇਨਾਹੀਯੁ
ਈਲਾਣੂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਮੇਨੁਬ
ਚਨੁਹੋਵੇਤਾਮੇਇਸਨੁਪਸਾਦੁਪਹੁਚਾਵਦਹਾਂਬਚਨੁ

੧੯
 ਰੋਇਆ ਭਾਈ ਪਹੁਚਾਇ ਦੇਵੋ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਹਥਿ ਜੋ ਕਉ ਠਿ
 ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਆਖਣ ਲਗਾਏ ਸਨੂ ਛੁਡੀਐ ਭਾਈ ਲਾਲੂ
 ਦਾ ਬਚਨੁ ਮੀਨਿ ਕੇਛੁ ਰਿਮਾ ਜਾਂ ਲੇ ਕੇਤੁ ਰਿਮਾ ਤਾ ਕਹਿਮਾ
 ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਦੇਹੁ ਤੇਈ ਮਾਰੇਈ ਜਾਂ ਦਾਂਜ ਦਾ ਗਇਆ ਪੀ
 ਰੁਵੇ ਮਾਢਿ ਓਥੇ ਇਕ ਧੋਬੀ ਕਪੜੇ ਧੋਂਦਾ ਹੋ ਰੁਲਵਦਿਦਾ
 ਓਸ ਤੇਈ ਏਕਹਿਮਾ ਭਾਈ ਮੇਨੂ ਰੁਖ ਲਗੀ ਹੋ ਅਥੇਤੁ ਰਿ
 ਮਾਨਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਕਹਿਮਾ ਤੁਰਿ ਪਿਰੁ ਚਲਾ
 ਤੇਨੁ ਖੰਡੁ ਖੀਰ ਬਹੁਤੁ ਦੇਵਾਰੋ ਓਸ ਕਹਿਮਾ ਮੇਰਾ ਰੋਜਨ ਮੇ
 ਥੇਈ ਹੋ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਕਹਿਮਾ ਹਈ ਤਪਾਇ ਲੇਇ
 ਏਤਨਾ ਬਚਨੁ ਸੁਣ ਕੇ ਧੋਬੀ ਨਿਸਾ ਕੇ ਚਕ ਕੇ ਮਾਨੁ

ਤੁਭਾ ਈਲਾ ਲੂਨੇ ਕਾਹਿ ਆਏ ਹੁਤਾ ਬੁਰਾ ਹੋਇਆ ਦੋਇਤਿ ਨਘ
ਤ੍ਰੀਆ ਤੇਓ ਪਰੀਦਿਉਤ ਰਿਆ ਭਾਈਲਾ ਲੂਨੁ ਦੇਖਾ ਲਿਕੇ
ਖਪਰੁ ਬੁਰਕੇ ਲੋਹੁ ਦਾ ਪੀਤਾ ਫਿਰਿਐ ਬੀਹਫੁ ਹੋਇਗਾਇਆ
ਲਾ ਲੂਆਪਣੇ ਮਾਨਿਦਿਚ ਕਹਿ ਆਏ ਹੁਤਾ ਬੁਰੀ ਬਲਾਇ
ਰੇ ਮੇਏ ਸਨੁਏ ਹੁਭੇ ਜਨੁ ਕਿਥੋ ਖੁਲਾਵਣਹੇ ਭਾਈਓ
ਨੁਕਹਿ ਆਯਾ ਭਾਈਜੋ ਅਸੀਜਾਣਦੇ ਤਾਏ ਨੁਗੁਰੁ ਜੀਦੇਕੇ
ਦਿਖਾਨੇ ਦਿਚਨਾ ਲਿਆਵਦੇ ਚਲੁਤੇ ਨੁਫੇਰਿਓ ਥੋਪੀਛ
ਰਿਓ ਆਵਦੇਹਾਂ ਓਹੁ ਰੁਭਿਆ ਕਹਿ ਆਜੀ ਮੇਨੁ ਓਥੇ ਮਤ
ਖੜੋ ਭਾਈਲਾ ਲੂਕਹਿ ਆਯੁਲਾ ਤੇਨੁ ਛਰੁ ਦੇਹਾਂ ਸਾਨੁ

ਮੰਨੇਗਾ ਓਸਕਰਿਆ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ੨੦

ਏਹੁ ਸਾਖੀ ਨੁਪੜੇਗਾ ਅਗੁ ਜਿਸਨੁ ਮੇਚੁ ਚਿਅ ਹੋਵਾਗਾ

ਜਿਸਤਰਾ ਤੁਸੀ ਮੇਨੁ ਛੁਡਿਅ ਹੋਤਿ ਸੇ ਮੇਭੀ ਛੁਡਿ ਜਾਵਗਾ

ਸਾਖੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਕਰੋ ਵਿਜਥਾ ਸਕਤਿ ਦੇਣਾ ਗੁਰੂ

ਰੁਬਾ ਬਾਨ ਨਕਜੀਆ ਖਿਆ ਸਤਿਕੁ ਮੰਨਣਾ ਕਾਲਾ

ਕੀੜਕ ਬਰਬੀਨਾ ਜੁਆਰਿ ਬਹੁ ਕੇ ਬੁਟ ਉਪੰਨਾ ਕਿਆ

ਹੋ ਕੀੜਾ ਤੇਰੀ ਜਾਤਾ ਜੀਅ ਚੋਦਿ ਓਆ ਉਸਕੀ ਰਾਤਿ

ਕਵਨ ਕਵਨ ਹਨਵੰਤੁ ਹਾਕੇਠਾ ਕੇਭੀਉ ਰੋਗ ਦੂਖ ਨਾਮਾ

ਦੋਗਉ ਕੀਸੀਉ ਫੁਰੇਸੀ ਸਰਮਾ ਦੇਉ ਤੇਰੀ ਬਾਚਾ ਫੁਰੇਬਾ

ਚਉਟ ਲੇਲੁਣਾ ਚਮਾਰੀ ਦੀ ਕੀਰੁ ਮੇਗਲੇ ਫੁਰੇ ਮੰਤਰਿ

[Faint, illegible handwritten text in a historical script, possibly Gurmukhi, visible through the paper.]

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ

ਦਸ ਗੁਰੂ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ